نـــداءات رب الناس لـــكافة النـــاس

คำเรียกร้อง

ของพระเจ้าต่อมนุษย์ทั้งปวง

เขียนโดย
เชค อาศิม บินอับดุลลอฮ์ อัลก็อรยูตีย์
แปลโดย
คณาจารย์ศูนย์แนะนำรู้จักอิสลาม

كتبه
أ.د. عاصم بن عبدالله القريوتي
ترجمة معانيها إلى اللغة التايلاندية
نخبة من دعاة مركز الدعوة الإسلامية بتايلاند

بسم الله الرحمن الرحيم

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ

ชื่อหนังสือ: คำเรียกร้องของพระเจ้าต่อมนุษย์ทั้งปวง
หมวดหนังสือ: ศาสนาอิสลาม
ผู้เขียน: ศ.ดร.อาศิม บินอับดุลลอฮ์ อัลกิอรยูตีย์
ผู้แปลและเรียบเรียง: คณาจารย์ศูนย์แนะนำรู้จักอิสลาม
จัดพิมพ์โดย: ศูนย์แนะนำรู้จักอิสลาม, มัสยิดอาบูบักร์ อัศศิดดีก 115 หมู่ 8
ต.ควนสตอ อ.ควนโดน จ.สตูล 91160
โทร. 087-392-8639, 090-713-6406
เฟซบุ๊กเพจ: ศูนย์แนะนำรู้จักอิสลาม-Islamic Advising Center
อิสลามสำหรับผู้สนใจ
เว็บไซต์: เรียนรู้อิสลาม.com
Email: islamicadvisingcenter@gmail.com
พิมพ์ครั้งที่ 1: ซุลฮิจญะห์ 1445 / มิถุนายน 2024
พิมพ์ที่: บัยตุลพริ้นติ้ง เลขที่ 2 ซ.11 ถ.เพชรเกษม อ.หาดใหญ่
จ.สงขลา 90110
โทร. 084-9016263, 087-3996003
E-mail : baitul.printing@gmail.com

คำเรียกร้องของพระเจ้า

ต่อมนุษย์ทั้งปวง

และเรามิได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด เว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดี
และเป็นผู้ตักเตือนแก่มนุษย์ทั้งหลาย
แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

และเรามิได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อ
เป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งมวล

สารบัญ

คำนำ

มวลการสรรเสริญเป็นของพระผู้เป็นเจ้า คำอธิษฐานและความสันติสุขจงมีแด่ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์

อนึ่ง พระเจ้าผู้ทรงอำนาจได้ส่งศาสนทูตของพระองค์ มูฮัมมัด (ขอความสันติและพระพรจากอัลลอฮ์จงมีแด่ท่าน) มาเพื่อเป็นความเมตตาต่อสากลโลก และได้ส่งศาสนทูตของพระองค์ไปยังพวกญินและมวลมนุษยชาติทั้งปวง ดังที่พระเจ้าผู้ทรงอำนาจได้ตรัสว่า

﴿ قُلْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ﴾

ความว่า **“จงกล่าวเถิด(มูฮัมมัด)โอ้มนุษย์ทั้งหลายแท้จริงฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์มาสู่พวกท่านทั้งมวล”**[(1)]

และพระเจ้าผู้ทรงอำนาจได้ตรัสว่า

﴿ وَمَآ أَرْسَلْنَـٰكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ﴾

ความว่า **“และเรามิได้ส่งเจ้ามาเว้นแต่ในฐานะผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนแก่มนุษยชาติ”**[(2)]

และท่านนบีมูฮัมมัด (ขอความสันติและพระพรจากอัลลอฮ์จงมีแด่ท่าน) นั้นเป็นความเมตตาของพระเจ้าต่อชาวโลกด้วยกับสาส์นของท่านที่ได้นำมา โดยการปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของพระองค์ และออกห่างจากข้อห้าม ดังนั้นใครก็ตามที่

---

(1) อัลกุรอาน บทที่ 7 โองการ 158
(2) อัลกุรอาน บทที่ 34 โองการ 28

เข้าไปอยู่ในศาสนาของพระองค์ แน่นอนความเมตตาจากพระองค์ที่มีต่อเขาจะยิ่งใหญ่และสมบูรณ์ โดยเขาจะได้เข้าสวรรค์และรอดพ้นจากไฟนรก ด้วยความกรุณาธิคุณและความเมตตาของพระองค์

ส่วนใครก็ตามที่ไม่เข้าในศาสนาของอัลลอฮ์ หลักฐานก็ได้รับการพิสูจน์แก่เขาแล้ว และข้อแก้ตัวของเขาจะถูกปฏิเสธ

ด้วยเหตุนี้เขาจึงได้รับความเมตตาจากการที่ได้ถูกเผยแพร่ศาสนามายังเขาและคำเตือนของท่านนบี ดังนั้นเขาจะไม่สามารถกล่าวได้อีกว่า : ไม่ได้มีมายังฉันเลย จากผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน และนี่คือความเมตตาหนึ่งที่ถูกมอบให้แก่เขา

ส่วนความดีงามต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับจากอิสลาม เช่น น้ำฝนที่พระองค์ทรงประทานลงมา ความปลอดภัยด้วยกับพันธสัญญาต่าง ๆ และจากความดีอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันนี้ ที่สิ่งเหล่านี้ย่อมเกิดขึ้นกับทุกคนไม่ว่าจะนับถือศาสนาใด ความจริงแล้ว เป็นความเมตตาจากศาสนาอิสลามที่ให้แก่มนุษย์ทุกคน และแม้กระทั่งกับสัตว์ต่าง ๆ ดังนั้น อิสลามเป็นศาสนาแห่งความเมตตา และศาสนทูตผู้ส่งสารของพระเจ้า (ขอความสันติสุขและพระพรจากพระเจ้าจงมีแด่ท่าน) ที่ท่านถูกส่งมานั้นเพื่อเป็นความเมตตาต่อชาวโลกทั้งมวล

โองการที่เราจะพูดถึง เป็นโองการในอัลกุรอาน ที่พระเจ้าได้ตรัสกับมนุษย์ทั้งมวล ในทุกยุคทุกสมัย โดยที่พระองค์ได้กล่าวว่า : **(โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย)** และโองการเหล่านี้มีจำนวนสิบแปดโองการที่เราจะนำเสนอแก่ผู้อ่านทุกท่าน พร้อมกับคำอธิบายโดยสรุปเกี่ยวกับโองการเหล่านี้ ซึ่งส่วนใหญ่มาจากการอธิบายของท่าน ***เชค อับดุรเราะห์มาน อัสซะอะดีย์*** (ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาแก่ท่าน) และสำหรับอัลลอฮ์เท่านั้นคือผู้ทรงประทานความสำเร็จ

เขียนโดย : ศาสตราจารย์ ดร.อาศิม บิน อับดุลลอฮ์ อัลกือรยูตีย์
วันที่ 20 เราะญับ 1443
21/02/2022

บทนิยาม

อะไรคือนิยามความหมายของการเรียกร้องด้วยประโยคที่ว่า "โอ้บรรดามนุษย์ทั้งหลาย" ในอัลกุรอาน

เราจะพบว่าในอัลกุรอานอันทรงเกียรตินั้นมี 18 โองการ ที่มีการเรียกร้องจากอัลลอฮ์ต่อมนุษย์ทั้งปวงด้วยกับคำกล่าวของพระองค์ที่ว่า ***"โอ้บรรดามนุษย์ทั้งหลาย"***

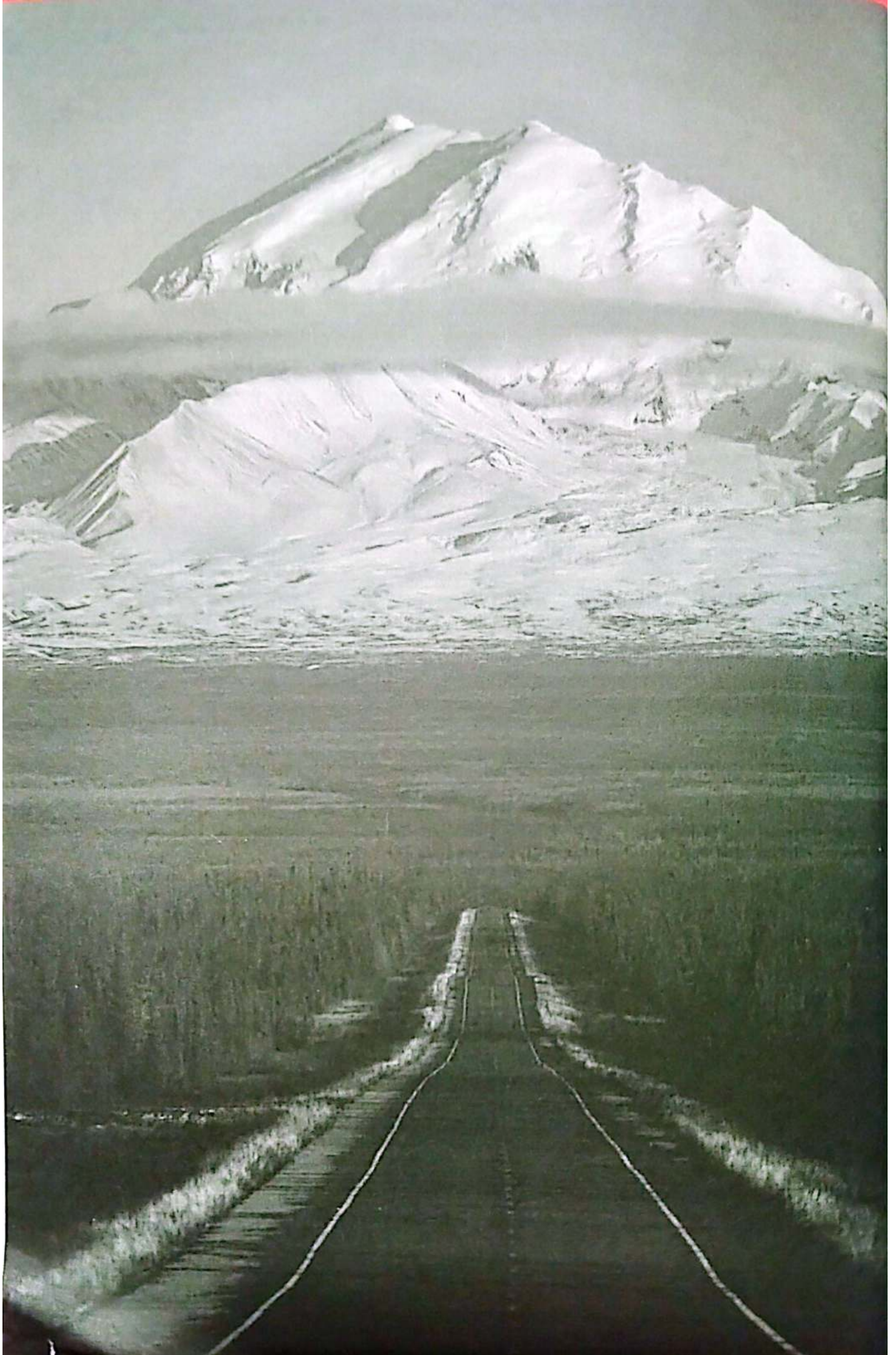
เป็นการเรียกจากพระเจ้าถึงมนุษย์ตลอดทุกยุคทุกสมัยและในทุกบ้านทุกเมือง เป็นข้อบ่งชี้ถึงความใส่ใจในเนื้อหาและความสำคัญของคำพูด เพื่อดึงดูดความสนใจไปยังสิ่งที่กำลังจะพูด และเพื่อเตือนไปยังผู้ถูกเรียกร้องไปสู่เรื่องที่สำคัญที่เขาจะต้องตระหนักรู้อย่างถ่องแท้ ดังนั้น พระผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาต่อบ่าวของพระองค์ มากกว่าที่บ่าวเมตตาต่อตัวเขาเอง เพื่อให้เขาตื่นตัวต่อคำเรียกของผู้สร้างเขา

และทุกสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาสั่งใช้ คือความดีงาม และเป็นสิ่งที่ดีแก่พวกเขาทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเรียกให้พวกเขาหลีกเลี่ยงออกห่าง คือความชั่วร้ายที่จะเกิดขึ้นกับพวกเขาทั้งสองโลกเช่นกัน เพราะพระองค์ทรงรู้ดีที่สุดเกี่ยวกับพวกเขา และทรงรู้ดีว่าอะไรที่เป็นประโยชน์ต่อพวกเขา และอะไรที่เป็นโทษต่อพวกเขา

สุดท้าย : เนื่องจากผู้เรียกร้อง คืออัลลอฮ์ (มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์) คือผู้สร้างและผู้ประทานปัจจัยยังชีพแก่เรา ดังนั้น คำเรียกเหล่านี้ ไม่จำเป็นสำหรับเราที่จะต้องใส่ใจอย่างเต็มที่กับมันกระนั้นหรือ ?

เหมาะสมสำหรับพวกเรากระนั้นหรือ หมู่มวลมนุษยชาติ ที่เราจะละเลยต่อสิ่งที่พระเจ้าของเรา ผู้ทรงโปรดปราน ผู้ทรงอนุเคราะห์เราได้ตรัสกับเรา ?

คำเรียกร้องที่ 1

คำเรียกร้องจากอัลลอฮ์ถึงมนุษย์ทั้งปวง ให้มาสู่การเคารพภักดีต่อพระองค์นั้น คือกุญแจแห่งความสำเร็จและความสุขของมนุษยชาติ

﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعْبُدُوا۟ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾

ความว่า **"โอ้บรรดามนุษย์ทั้งหลาย จงเคารพภักดีพระเจ้าของสูเจ้า ผู้ที่สร้างสูเจ้าและบรรดาผู้ที่มาก่อนสูเจ้า เพื่อว่าสูเจ้าทั้งหลายจะได้ยำเกรง"** [1]

อัลลอฮ์ (มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์)[2] ผู้ที่ทรงให้มนุษย์ทั้งมวลเกิดมาจากความว่างเปล่า และผู้ที่ทรงสร้างบรรดาผู้ที่มาก่อนสูเจ้า ได้เรียกร้องไปสู่การเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงผู้เดียว ส่วนข้อเท็จจริงและสาระสำคัญที่ถูกต้องของการเคารพภักดี คือการปฏิบัติตามคำสั่งใช้ต่าง ๆ ของพระองค์ พร้อมทั้งออกห่างจากคำสั่งห้ามต่าง ๆ ของพระองค์ รวมทั้งเชื่อมั่นในคำบอกกล่าวของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงได้บัญชาให้พวกเขาปฏิบัติตามจุดประสงค์ที่ทำให้พวกเขาเกิดขึ้นมาบนโลกนี้

---

(1) อัลกุรอาน บทที่ 2 โองการ 21

(2) พระนามของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงชีวิน ผู้ทรงดำรงอยู่ก่อนสิ่งใด ผู้ทรงปราศจากข้อบกพร่องใด ๆ ทรงเรียกขานพระนามของพระองค์ด้วยตัวพระองค์เอง

พระองค์ตรัสว่า

﴿ وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾

ความว่า **"และข้ามิได้สร้างญิน[3] และมนุษย์มาเพื่อการใด เว้นแต่เพื่อให้พวกเขาเคารพภักดีต่อข้า"** [4]

หมายถึงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ด้วยความนอบน้อมและบริสุทธิ์ใจ จนกระทั่งเสมือนกับว่าพวกเขามองเห็นพระองค์ ถึงแม้ว่าในความเป็นจริงแล้วพวกเขาไม่สามารถเห็นพระองค์ได้ แต่พวกเขาจะรำลึกอยู่เสมอว่าพระองค์นั้นทรงมองเห็นพวกเขาอยู่

และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ที่ทรงอภิบาลมนุษย์ด้วยความโปรดปราน ความดีงามของพระองค์ ทรงสร้างท่านทั้งหลายหลังจากการที่พวกท่านไม่เคยมีมาก่อน และทรงสร้างบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกท่าน และทรงโปรดปรานแก่พวกท่านด้วยกับความโปรดปรานอันมากมาย ทั้งในสิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่เร้นลับ สิ่งที่มองเห็นและมองไม่เห็น จึงจำเป็นที่จะต้องเคารพภักดีและขอบคุณต่อพระองค์

และครั้นเมื่อสูเจ้าทั้งหลายเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียวแล้ว ก็เท่ากับว่าท่านได้ระวังต่อความโกรธกริ้วและการลงโทษของพระองค์ด้วยสิ่งเหล่านั้น เพราะว่าสูเจ้าทั้งหลายได้นำมาซึ่งสาเหตุของการป้องกัน และได้กลายเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ที่ยำเกรงทั้งหลาย และพวกท่านจะได้รับความปลอดภัยจากการลงโทษของอัลลอฮ์และความโกรธกริ้วของพระองค์ และโดยสิ่งนี้จะทำให้ความผาสุกเกิดขึ้นอย่างแท้จริง ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

และในโองการนี้ ได้รวมไว้ระหว่างคำสั่งใช้สู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว และคำสั่งห้ามจากการเคารพภักดีต่อสิ่งอื่นนอกจากพระองค์

---

(3) ญิน คือสิ่งถูกสร้างที่มีชีวิตอันเร้นลับ เผ่าพันธุ์หนึ่ง โดยมีสถานะเป็นบ่าวของพระเจ้า ซึ่งมีทั้งพวกที่ชั่วร้ายและพวกที่ดี

(4) อัลกุรอาน บทที่ 51 โองการ 56

ดังเช่นที่การศรัทธาต่อความเป็นพระผู้อภิบาลของพระองค์ ในรูปแบบที่ถูกต้องนั้น ประกอบไปด้วยการศรัทธาด้วยการให้เอกภาพต่อพระองค์ในการสร้าง การประทานปัจจัยยังชีพ และการบริหารจัดการ พร้อมทั้งจำเป็นที่จะต้องยอมรับว่า แท้จริงแล้วจะไม่มีภาคีใด ๆ ในการเคารพภักดีต่อพระองค์ และนี่คือหลักฐานทางด้านสติปัญญาที่เด่นชัดที่สุด ต่อความเป็นหนึ่งเดียวของพระผู้ทรงสร้างมหาบริสุทธิ์แด่พระองค์

และในอัลกุรอานได้บอกว่า การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียวนั้น คือการเรียกร้องของบรรดานบีทั้งหลายทั้งมวล (ขอประสาทพรจากอัลลอฮ์และความสันติจากพระองค์จงมีแด่พวกเขาทั้งมวล)

﴿ وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِىٓ إِلَيْهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعْبُدُونِ ﴾

ความว่า **“และเราไม่ได้ส่งศาสนทูตที่มาก่อนเจ้า เว้นแต่เราจะวิวรณ์ให้กับเขาว่า แท้จริงแล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรคู่แก่การเคารพสักการะ เว้นแต่ข้าเท่านั้น ดังนั้นสูเจ้าทั้งหลายจงเคารพภักดีต่อข้าเถิด”** [5]

(5) อัลกุรอาน บทที่ 21 โองการ 25

คำเรียกร้องที่ 2

คำเตือนให้ระวังความเป็นศัตรูของชัยฏอนมารร้ายที่มีต่อลูกหลานของมนุษย์

﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ كُلُوا۟ مِمَّا فِى ٱلْأَرْضِ حَلَـٰلًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا۟ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَـٰنِ ۚ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴾

ความว่า **"โอ้มนุษย์เอ๋ย .. จงบริโภคสิ่งที่ถูกอนุมัติที่ดี ๆ จากสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และจงอย่าตามบรรดาก้าวเดินของชัยฏอน[1] แท้จริงมันคือศัตรูที่ชัดแจ้งของพวกเจ้า"**[2]

นี่คือสาส์นจากอัลลอฮ์แก่มนุษย์ทั้งมวล แท้จริงพระองค์ได้ทรงมอบความโปรดปรานแก่พวกเขาด้วยการให้พวกเขารับประทานทุกสิ่งที่มีอยู่ในผืนแผ่นดิน ไม่ว่าจะเป็นจากเมล็ดพืช พืชผล ผักผลไม้ สรรพสัตว์ ยกเว้นสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามไม่ให้บริโภค ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม หรือสิ่งที่มันเป็นสาเหตุที่จะนำพวกเขาไปสู่สิ่งที่ต้องห้าม และห้ามรับประทานสิ่งที่สกปรก เช่น ซากสัตว์ที่ตายแล้ว เลือด และเนื้อหมู เป็นต้น

---

(1) ชาตาน, มารร้าย : ชัยฏอนเป็นสิ่งมีชีวิตเร้นลับ จำพวกญินที่ชั่วร้าย

(2) อัลกุรอาน บทที่ 2 โองการ 168

และครั้นเมื่อพระองค์ได้บัญชาสั่งใช้ให้พวกเขาปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งใช้ โดยที่มันเป็นการดีสำหรับพวกเขาเอง พระองค์ก็ยังทรงห้ามพวกเขาจากการปฏิบัติตามแนวทางต่าง ๆ ของพวกชัยฏอน ที่มันจะคอยหลอกลวงให้ปฏิบัติตามแนวทางของพวกมัน ซึ่งนั่นก็คือทุก ๆ การฝ่าฝืน ไม่ว่าจะเป็นจากการปฏิเสธศรัทธา การทำความชั่ว การอธรรม รวมถึงการบริโภคสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ ก็เป็นหนึ่งในนั้น และแน่นอนชัยฏอนนั้นคือศัตรูที่ชัดเจน ซึ่งมันไม่ต้องการอะไรเว้นแต่การหลอกลวงสูเจ้าทั้งหลาย และต้องการให้สูเจ้าทั้งหลายเป็นชาวนรกเช่นเดียวกับพวกมัน และพระเจ้าของเรามิได้ทรงห้ามเราจากการปฏิบัติตามแนวทางของมันเพียงเท่านั้น แต่พระองค์ได้บอกถึงการเป็นศัตรูของพวกมัน เพื่อตักเตือนให้ออกห่างและระมัดระวังตัวจากพวกมัน และพวกมันยังสั่งใช้ด้วยกับสิ่งที่ชั่วช้าที่สุดและยังเป็นสิ่งที่เป็นความเสียหายที่ใหญ่หลวงที่สุด และมันยังสั่งใช้ทุก ๆ สิ่งที่เป็นการฝ่าฝืน และการกล่าวในเรื่องที่เกี่ยวกับอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้ เช่นกล่าวในเรื่องของบทบัญญัติ และการกำหนดสภาวการณ์ของพระองค์

เพราะฉะนั้นใครที่ให้คุณลักษณะแด่อัลลอฮ์ด้วยกับสิ่งที่พระองค์และศาสนาทูตของพระองค์ไม่ได้บอกถึงคุณลักษณะนั้นเอาไว้ หรือใครก็ตามที่ปฏิเสธสิ่งที่พระองค์ทรงยืนยันแก่ตัวของพระองค์เอง หรือได้ยืนยันในสิ่งที่พระองค์ทรงปฏิเสธแก่ตัวของพระองค์ ก็เท่ากับว่าเขาได้กล่าวต่ออัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้

และใครที่อ้างว่า แท้จริงสำหรับอัลลอฮ์นั้นมีภาคีที่เคียงคู่ หรือเจว็ดต่าง ๆ ที่เมื่อใครไปเคารพภักดีมัน จะทำให้มีความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ ก็เท่ากับว่าเขาได้กล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้

และใครที่กล่าวว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นอนุมัติสิ่งนี้ หรือทรงห้ามสิ่งนั้น ๆ หรือสั่งใช้สิ่งนั้น สิ่งนี้ หรือสั่งห้ามสิ่งใด ๆ โดยปราศจากความรู้และหลักฐาน ก็เท่ากับว่าเขาได้กล่าวถึงอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้เช่นเดียวกัน

คำเรียกร้องที่ 3

การดำรงให้สิทธิแด่อัลลอฮ์ และให้สิทธิแก่มนุษย์ และการเอาใจใส่สิทธิของสามีภรรยา

﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَآءً ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِى تَسَآءَلُونَ بِهِۦ وَٱلْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾

ความว่า **"โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย ! จงยำเกรงพระเจ้าของพวกเจ้าที่ได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเขา และได้ทรงให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น ซึ่งบรรดาชายและบรรดาหญิงอันมากมาย และจงยำเกรงอัลลอฮ์ ที่ซึ่งพวกเจ้าต่างร้องขอกันด้วยกับพระองค์ และพึงรักษาเครือญาติ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูพวกเจ้าอยู่เสมอ"**[1]

อัลลอฮ์ได้เริ่มต้นบทนี้โดยที่พระองค์ได้เรียกมนุษย์ด้วยคำบัญชาสั่งใช้ให้ยำเกรงต่อพระองค์ และให้เคารพภักดีต่อพระองค์ และได้บัญชาสั่งใช้ให้เชื่อมสัมพันธ์ต่อเครือญาติ เพราะพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงสร้างเราและประทานปัจจัยยังชีพให้แก่เรา และทรงอภิบาลดูแลพวกเราด้วยความโปรดปราน

(1) อัลกุรอาน บทที่ 4 โองการ 1

ของพระองค์อันยิ่งใหญ่ ซึ่งส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานนั้นคือ พระองค์ทรงสร้างเราจากชีวิตหนึ่ง นั่นก็คือท่านนบีอาดัม[2] (ขอความสันติจงมีแด่ท่าน) และได้ทรงสร้างจากชีวิตนั้นขึ้นอีกชีวิตหนึ่ง นั่นคือพระนางเฮาวาอ์ ภรรยาของเขา แล้วได้ให้เกิดออกมาจากทั้งสองซึ่งบรรดาลูกหลานชายหญิงมากมายได้แผ่ขยายขจรกระจายไปทั่วทั้งพื้นแผ่นดิน แล้วความโปรดปรานนั้นจึงได้ครบถ้วนสมบูรณ์ พร้อมทั้งได้รับมาซึ่งความสุขด้วยสิ่งดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นที่จะเรียกร้องไปสู่การยำเกรงต่อพระองค์ และการที่ท่านทั้งหลายนั้นต่างขอกันด้วยพระองค์ และให้ความยิ่งใหญ่แก่พระองค์

แม้กระทั่ง คราวใดก็ตามที่พวกท่านมีความต้องการที่จะบรรลุถึงความปรารถนาและเป้าหมายต่าง ๆ ของพวกท่าน พวกท่านทั้งหลายก็ขอต่อกันโดยให้อัลลอฮ์เป็นสื่อกลาง[3]

และพระองค์ทรงควบรวมพระบัญชาที่ให้มีการศรัทธาต่อพระองค์ กับพระบัญชาในการให้เกียรติต่อเครือญาติและห้ามการตัดขาด และนั่นก็เพื่อยืนยันสิทธิต่อเครือญาติ ดังนั้น จำเป็นในการให้สิทธิของอัลลอฮ์ต่อพระองค์ พร้อมกันนั้นก็จำเป็นต้องให้สิทธิแก่สิ่งถูกสร้างด้วย โดยเฉพาะแก่บรรดาญาติใกล้ชิดกับพวกเขามากที่สุด

และในคำดำรัสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งที่ว่า : **และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเขา** คือการเตือนอย่างเน้นหนักเพื่อให้เอาใจใส่ดูแลและดำรงสิทธิระหว่างสามีภรรยา อันเนื่องมาจากผู้หญิงนั้นถูกสร้างมาจากผู้ชายในการสร้างครั้งแรก คือเฮาวาอ์ถูกสร้างมาจากอาดัม[4] ดังนั้นระหว่างทั้งเพศชายและเพศหญิงจึงมีเชื้อสาย ความใกล้ชิด และความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นยิ่ง

---

(2) อาดัม มนุษย์คนแรกของโลก บิดาของมนุษยชาติ

(3) เป็นลักษณะการขอต่อผู้อื่นด้วยการอ้างพระนามของอัลลอฮ์ หรือใช้การสาบานต่อพระองค์ เพื่อยืนยันว่าฉันประสงค์สิ่งนั้นจริง ๆ

(4) นางถูกสร้างมาจาก กระดูกซี่โครงชิ้นหนึ่งของอาดัม

และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงมองดูปวงบ่าวของพระองค์ในทุก ๆ สภาพการณ์ ทั้งในการเคลื่อนไหว หรือการหยุดนิ่งของพวกเขา ทั้งในสภาพเปิดเผย หรือปิดบัง พระองค์ทรงดูแล เฝ้าดู ดังนั้นปวงบ่าวจำเป็นจะต้องมีความยำเกรงต่อพระองค์ จากการติดตามดูแลของพระองค์ และจะต้องมีความละอายต่อพระองค์อย่างที่สุด และหมั่นมีความยำเกรงต่อพระองค์อยู่ตลอดเวลา

คำเรียกร้องที่ 4

ทุกสิ่งที่ท่านศาสนทูตมูฮัมมัดได้นำมานั้น คือสัจธรรมจากอัลลอฮ์

﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ بِٱلْحَقِّ مِن رَّبِّكُمْ فَـَٔامِنُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴾

ความว่า **"โอ้มนุษย์ชาติทั้งหลาย ! แท้จริงเราะซูลนั้นได้นำความจริงจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว ดังนั้นพวกเจ้าจงศรัทธากันเถิด มันเป็นสิ่งดียิ่งแก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาแล้ว แท้จริงสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ"**(1)

พระองค์อัลลอฮ์ได้สั่งใช้ให้มนุษย์ทุกคนศรัทธาต่อบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ คือท่านนบีมูฮัมมัด (ขอการประสาทพรและความสันติจงประสบแด่ท่าน) ผู้ที่นำมาซึ่งสัจธรรมความจริง ดังนั้นในการมาของท่าน คือสิ่งที่บ่งบอกถึงสัจธรรมในตัวของมันเอง และรวมไปถึงสิ่งที่ท่านได้นำมาจากบทบัญญัตินั้นคือสัจธรรมความจริง ดังนั้น การพิจารณาไปยังสาส์นของท่าน คือหลักฐานที่ชัดแจ้งถึงความจริงของความเป็นนบีของท่าน การเป็นศาสนทูตของท่าน

---

(1) อัลกุรอาน บทที่ 4 โองการ 170

และเช่นเดียวกัน การพิจารณาไปยังสิ่งที่ท่านได้นำมา ไม่ว่าจากบทบัญญัติอันยิ่งใหญ่และแนวทางอันเที่ยงตรง แท้จริงในนั้น(2) มีการบอกกล่าวถึงเรื่องราวอันลึกลับ ที่ผ่านมาในอดีตและจะเกิดในอนาคต และรวมไปถึงเรื่องราวที่เกี่ยวกับอัลลอฮ์และวันสิ้นโลก (ซึ่งจะไม่มีผู้ใดสามารถล่วงรู้ได้เว้นแต่ได้รับวิวรณ์จากอัลลอฮ์และสาส์นจากพระองค์เท่านั้น)(3) และรวมไปถึงการพิจารณายังสิ่งที่อยู่ในนั้นจากคำสั่งใช้ในทุก ๆ ความดีงาม และสิ่งที่มีประโยชน์ ความเที่ยงตรง ความเที่ยงธรรมและคุณธรรม ความสัจจะ การทำดี การเชื่อมสัมพันธ์ และมารยาทอันดีงาม และคำสั่งห้ามจากการทำความชั่ว การสร้างความเสื่อมเสีย การละเมิด การอธรรม มารยาทอันชั่วช้า การโกหก การเนรคุณ ซึ่งทั้งหมดนี้คือหลักฐานอันชัดแจ้งว่าแท้จริงสิ่งที่ท่านศาสนทูตมูฮัมมัดได้นำมาเปิดเผยนั้นมาจากอัลลอฮ์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแน่นอน

ส่วนผลเสียของการไม่ศรัทธาต่อท่านนบีมูฮัมมัดนั้น ประจักษ์ด้วยกับสิ่งที่ตรงกันข้ามจากการศรัทธาต่อท่านนั่นเอง ซึ่งแท้จริงแล้วบ่าวคนหนึ่งจะไม่ทำร้ายใครได้นอกจากทำร้ายตัวของเขาเองเท่านั้น และสำหรับอัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ การฝ่าฝืนของบรรดาผู้ฝ่าฝืนทั้งหลายจะไม่สามารถทำร้ายอะไรพระองค์ได้ เพราะแท้จริงชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ ดังนั้นทุกสิ่งทุกอย่างคือการสร้างของพระองค์และเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ อยู่ภายใต้การบริหารจัดการ และอำนาจการควบคุมดูแลของพระองค์

พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้เหนือทุก ๆ สิ่ง ผู้ทรงปรีชาญาณในการสร้างและการบัญชาสั่งใช้ของพระองค์ ดังนั้นพระองค์คือผู้ที่ทรงรู้ดีถึงผู้ที่สมควรที่จะได้รับทางนำหรือการหลงผิด พระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณในการวางทั้งสองสิ่งลงไปในที่ของมัน

(2) คือทั้งอัลกุรอาน และบรรดาวจนะของท่านศาสนทูตมูฮัมมัด

(3) เฉพาะบรรดาศาสนทูตของพระองค์เท่านั้นที่จะได้รับการเปิดเผยนี้

คำเรียกร้องที่ 5

อัลกุรอานอันยิ่งใหญ่นั้น มีบรรดาหลักฐานอันชัดเจนที่เด็ดขาด และมีรัศมีแห่งทางนำอันสว่างไสว

﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُم بُرْهَـٰنٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴾

ความว่า **"โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย ! แน่นอนได้มีหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว และเราได้ให้แสงสว่างอันแจ่มแจ้งลงมาแก่พวกเจ้าด้วย"**[1]

ในโองการนี้หมายถึง โอ้บรรดามนุษย์ทั้งหลาย หลักฐานอันยิ่งใหญ่จากพระเจ้าของพวกท่านได้มายังพวกท่านแล้ว ซึ่งเป็นหลักฐานอันยิ่งใหญ่ที่จะมาชี้แจงอธิบายให้แก่พวกท่านได้ทราบ ถึงข้อเท็จจริงของการศรัทธาต่อพระองค์และรวมไปถึงทุก ๆ สิ่งที่ท่านทั้งหลายมีความต้องการที่จะทราบ จากเรื่องราวของศาสนาของพวกท่าน ซึ่งเป็นหลักฐานอันยิ่งใหญ่ พร้อมด้วยบรรดาสัญญานต่าง ๆ มิใช่หรือว่า ท่านนบีมูฮัมมัดคือผู้ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ซึ่งมันคือหลักฐานต่อความสัตย์จริงของสิ่งที่ท่านได้นำมา[2] ด้วยกับชีวประวัติของท่านทางด้านการปฏิบัติ และการเรียกร้องเชิญชวนของท่านสู่การปฏิบัติตามบทบัญญัติ ซึ่งท่านนบี

---

(1) อัลกุรอาน บทที่ 4 โองการ 174

(2) กล่าวคือ ท่านศาสนทูตเป็นผู้อ่านไม่ออก เขียนไม่เป็น จึงไม่สามารถจะแต่งข้อความใด ๆ ขึ้นมาเอง หรืออ่านจากตำราใด ๆ

ได้ปฏิบัติอย่างดีงามและครบถ้วนและสมบูรณ์ ซึ่งมันคือหลักฐานบ่งบอกถึงการปกปักษ์พิทักษ์ท่านของอัลลอฮ์ และเป็นหลักฐานบ่งบอกถึงการช่วยเหลือของพระองค์ต่อท่านนบี โดยการประทานวะห์ยู (วิวรณ์) และแนวทางที่เที่ยงตรงมาให้แก่ท่านนบี

(และเราได้ประทานแก่พวกท่าน) : ซึ่งสิ่งที่เราได้วิวรณ์คัมภีร์แก่ท่านนบี นั่นคือคัมภีร์ที่ประดุจดั่งรัศมีส่องทางให้แก่มนุษยชาติ เพื่อเป็นการชี้แจงต่อทุก ๆ สิ่งที่ถูกประทานลงมา จากการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ และการเป็นพระเจ้าของพระองค์ ซึ่งมันคือจุดประสงค์อันสูงส่งยิ่ง ที่พระองค์ได้ทรงส่งบรรดาศาสนทูตทุกท่านมา ซึ่งนั่นก็เพื่อที่จะให้ทางนำแก่พวกท่านทั้งหลายไปสู่หนทางอันเที่ยงตรงและไปสู่สวนสวรรค์อันสถาพร

และอัลกุรอานนี้ได้ครอบคลุมถึงศาสตร์ความรู้ของคนรุ่นก่อน ๆ และรุ่นหลัง ๆ และรวมไปถึงข่าวคราวต่าง ๆ ที่เป็นความจริงที่มีประโยชน์ และได้ครอบคลุมไปถึงทุก ๆ คำสั่งใช้ที่มีความเที่ยงธรรม คุณธรรมและความดีงาม

และยังได้ครอบคลุมไปถึงทุก ๆ คำสั่งห้ามในการอธรรมและห้ามความชั่วร้าย เพราะฉะนั้นมนุษย์จะยังอยู่ในความมืดมนต่อไปหากยังไม่ได้แสวงหาแสงสว่างด้วยกับรัศมีของอัลกุรอาน และจะยังคงอยู่ในความทุกข์ระทมที่ใหญ่หลวง หากไม่ผนวกกับความดีของอัลกุรอาน

คำเรียกร้องที่ 6

มูฮัมมัด คือศาสนาทูตของอัลลอฮ์ที่ถูกส่งมาสำหรับมนุษย์ทั้งปวง ดังนั้นสูเจ้าทั้งหลายจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และจงปฏิบัติตามท่านเถิด

﴿ قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِىِّ ٱلْأُمِّىِّ ٱلَّذِى
يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴾

ความว่า **“จงกล่าวเถิด (มูฮัมมัด) ว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลาย ! แท้จริงฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮ์มายังพวกท่านทั้งมวล ซึ่งพระองค์นั้น อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นของพระองค์ ไม่มีผู้ใดคู่ควรแก่การเคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย ดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์เถิด ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็น ซึ่งเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และดำรัสทั้งหลายของพระองค์ และพวกเจ้าจงปฏิบัติตามเขาเถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับทางนำ”**[1]

(1) อัลกุรอาน บทที่ 7 โองการ 158

หมายถึง จงกล่าวแก่มนุษย์ทุกคนเถิด มูฮัมมัดเอ๋ย ต่อชนชาวอาหรับและที่ไม่ใช่ชาวอาหรับ แท้จริงฉันคือศาสนาทูตของอัลลอฮ์ที่ถูกส่งมายังพวกท่านทั้งมวล ฉันไม่ได้ถูกส่งมายังกลุ่มชนของฉันเพียงเท่านั้น และจงกล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงอัลลอฮ์ มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ คือผู้ที่บริหารจัดการฟากฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทั้งสองนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์เพียงผู้เดียว และพระองค์ทรงบริหารจัดการจักรวาลทั้งหมด ซึ่งพระองค์คือผู้ที่ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรคู่แก่การเคารพสักการะภักดีนอกจากพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น

ดังนั้น โอ้มนุษย์ทั้งหลายจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์เถิด พระองค์คือผู้ทรงเอกะ[2] ทั้งในด้านการงานของพระองค์ และในด้านการเป็นพระเจ้าที่ควรได้รับการเคารพภักดี พระองค์คือผู้ที่ทรงสร้างทุก ๆ สิ่งที่มีชีวิต และทรงทำให้ตายหลังจากที่มีชีวิตขึ้นมาแล้ว และนี่คือสิ่งที่พบเห็นได้ในทุก ๆ วัน

และจงศรัทธาต่อศาสนทูตของพระองค์ คือท่านนบีมูฮัมมัดที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ โดยที่พระองค์ได้ทรงเลือกเฟ้นจากบรรดาหมู่ผู้ที่อ่านเขียนไม่ได้ให้มาเป็นศาสนทูตของพระองค์ และได้ส่งไปยังสิ่งถูกสร้างทั้งปวง เพื่อที่จะสอนคัมภีร์และความรู้ให้แก่พวกเขา และได้ชำระพวกเขาจากความเชื่อที่งมงายและจากการตั้งภาคี และได้ซักฟอกพวกเขาจากความโง่เขลา จากการแตกแยก และการเป็นศัตรูกัน ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้กลายเป็นประชาชาติหนึ่งเดียวกันด้วยกับทางนำของท่านนบี ที่จะทำให้เกิดการเป็นพี่น้องกัน ซึ่งนี่ถือเป็นข่าวดีต่อพวกเขาทั้งหมด

และมนุษย์เคยได้รับการแจ้งข่าวดีด้วยกับการมาของท่านนบีมูฮัมมัดท่านนี้[3] เพราะท่านคือผู้ที่มาปิดท้าย ให้สมบูรณ์ต่อสิ่งที่ถูกส่งมาเป็นทางนำให้แก่มนุษยชาติ

---

(2) เพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น

(3) หมายถึง ท่านศาสนทูตมูฮัมมัด ถูกระบุชื่ออยู่ในคัมภีร์ที่มาก่อนหน้า

และนบีมูฮัมมัดท่านนี้ได้ศรัทธาต่อการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ และยอมรับต่อคำดำรัสต่าง ๆ ของพระองค์ในด้านการกำหนดศาสนบัญญัติ ที่พระองค์ทรงประทานลงมาเพื่อที่จะให้ทางนำแก่สิ่งถูกสร้างของพระองค์ ผ่านการบอกกล่าวของบรรดาศาสนาทูตของพระองค์ ซึ่งคือสิ่งที่ปรากฏชัดและแสดงให้เห็นถึงความรู้และความเมตตาของพระองค์ และท่านนบีนั้นได้ศรัทธาต่อคำดำรัสของพระองค์ในด้านการสร้างสรรพสิ่ง ซึ่งคือสิ่งที่ปรากฏชัดและแสดงให้เห็นถึงพระประสงค์ของพระองค์ เดชานุภาพ และความปรีชาญาณของพระองค์

และหลังจากที่พระองค์ได้ทรงบัญชาให้พวกเขาศรัทธาต่อพระองค์แล้ว พระองค์ยังทรงบัญชาให้ยึดถือปฏิบัติตามแนวทางของท่านนบี และได้สั่งใช้ให้ปฏิบัติตามแบบฉบับของท่าน และน้อมรับหลักฐานในสิ่งที่ท่านนบีนำมา พร้อมกับละทิ้งทุก ๆ สิ่งที่ท่านสั่งห้ามในเรื่องศาสนา โดยหวังจะให้พวกท่านได้รับทางนำอันถูกต้อง ด้วยการศรัทธาและการปฏิบัติตามท่าน เพื่อจะนำไปสู่ความผาสุกให้แก่พวกท่านทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

คำเรียกร้องที่ 7

ความลำบากและความเลวร้าย คือสิ่งที่จะกลับไปหาผู้ที่ละเมิดฝ่าฝืน ถึงแม้ว่าเขาจะมีความเพลิดเพลินในโลกดุนยาอันชั่วคราวนี้ก็ตาม

﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُم ۖ مَّتَـٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾

ความว่า **"โอ้มนุษย์เอ๋ย ! แท้จริงการละเมิดของพวกเจ้านั้น มันเป็นอันตรายต่อตัวของพวกเจ้าเอง เป็นเพียงความเพลิดเพลินของชีวิตในโลกนี้เท่านั้น แล้วในที่สุดพวกเจ้าก็จะกลับไปหาเรา แล้วเราจะแจ้งข่าวให้พวกเจ้าทราบถึงสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้"**(1)

ครั้นเมื่ออัลลอฮ์ได้ช่วยเหลือให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธารอดพ้นจากความยากลำบากและความหวาดกลัว พวกเขาก็กลับไปสร้างความเสื่อมเสียและทำการฝ่าฝืนต่อไปอีก พระองค์จึงสนทนากับพวกเขาอันเนื่องมาจากการเพิกเฉยต่อตัวของพวกเขาเอง

---

(1) อัลกุรอาน บทที่ 10 โองการ 23

ยังไม่พอเพียงสำหรับพวกท่านอีกหรือด้วยการที่พวกท่านได้หลงออกจากการเคารพภักดีต่อพระเจ้า และการที่พวกเจ้าได้รุกรานต่อผู้อ่อนแอในหมู่พวกท่านโดยการหลงใหลในความแข็งแกร่งและความเย่อหยิ่งของพวกท่าน เพราะแท้จริงการละเมิด และการสร้างความเสื่อมเสียนั้น เท่ากับว่า พวกเขาได้กระทำต่อตัวของพวกเขาเอง และแท้จริงจุดจบอันเลวร้ายและความยากลำบากนั้นจะกลับไปหาพวกเขาเองในที่สุด เพราะแท้จริงสิ่งที่ท่านทั้งหลายกำลังเพลิดเพลินรื่นรมย์ด้วยกับการละเมิดและสร้างความเสียหายของพวกท่านนั้น เป็นความเพลิดเพลินแห่งชีวิตของโลกนี้อันชั่วคราวที่มันผ่านไปอย่างรวดเร็วเท่านั้น ส่วนการลงโทษนั้นยังคงรออยู่ จากนั้นแน่นอนพวกท่านจะกลับมาหาเราหลังจากการรื่นรมย์เพลิดเพลินอันน้อยนิดของพวกท่าน ดังนั้นเราจึงจะบอกพวกท่านจากสิ่งที่พวกท่านได้กระทำการละเมิดข่มเหง สร้างความเสียหาย การอธรรม และการเพลิดเพลินด้วยสิ่งที่เป็นความเท็จ และเราจะตอบแทนพวกท่านด้วยสิ่งเหล่านั้น และครั้นเมื่ออัลลอฮ์ได้ช่วยให้พวกเขารอดพ้นจากความยากลำบากและความหวาดกลัว เมื่อนั้นพวกเขาก็กระทำการสร้างความเสียหายและการฝ่าฝืนบนหน้าแผ่นดิน

โอ้บรรดามนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงแล้วความยากลำบากและจุดจบอันเลวร้ายอันเนื่องมาจากการละเมิดและสร้างความเสื่อมเสียบนหน้าแผ่นดินจากน้ำมือของพวกท่านนั้น คือสิ่งที่จะกลับไปหาตัวของพวกท่านเอง โดยที่พวกท่านอาจจะเพลิดเพลินในการใช้ชีวิตบนโลกนี้อันแสนชั่วคราว หลังจากนั้นพวกท่านจะกลับมาหาเราอีกครั้ง และเราจะแสดงต่อพวกท่านถึงทุก ๆ การงานของพวกท่าน และเราก็จะคิดบัญชีมันแก่พวกท่าน

คำเรียกร้องที่ 8

อัลกุรอานนั้นคือ ข้อเตือนใจ เป็นยารักษา เป็นทางนำและความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَتۡكُم مَّوۡعِظَةٞ مِّن رَّبِّكُمۡ وَشِفَآءٞ لِّمَا فِي ٱلصُّدُورِ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ﴾

ความว่า **"โอ้มนุษย์เอ๋ย ! แท้จริงข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) จากพระเจ้าของพวกท่าน ได้มายังพวกท่านแล้ว และ (มัน) เป็นยารักษาต่อสิ่งที่มีอยู่ในทรวงอก และเป็นการชี้แนะทาง และเป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา"**[1]

โอ้ศาสนทูต (มูฮัมมัด) จงกล่าวแก่มนุษย์เถิดว่า : ได้มายังพวกท่านแล้ว ซึ่งคัมภีร์ที่รวบรวมไว้ซึ่งทุก ๆ สิ่งที่ท่านทั้งหลายนั้นมีความจำเป็นต้องทราบ ไม่ว่าจะเป็นอนุสติเตือนใจที่ดี ที่ทำให้หัวใจนิ่มนวล อันจะนำไปสู่การกระทำในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงใช้ และละทิ้งจากสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม และในขณะเดียวกันอัลกุรอานนั้นคือการเยียวยารักษาในสิ่งที่อยู่ในจิตใจ จากโรคต่าง ๆ แห่งการตั้งภาคี โรคหน้าไหว้หลังหลอก และทุก ๆ โรคที่ทำให้คับอกคับใจ เช่น การเคลือบแคลงสงสัยในการ

(1) อัลกุรอาน บทที่ 10 โองการ 57

ศรัทธา การละเมิด การเป็นศัตรู การทำร้าย การรักความอธรรม และการเกลียดชังสัจธรรมและความดีงาม

และในอัลกุรอานนั้นมีทางนำไปสู่หนทางแห่งสัจธรรม และความมั่นใจและออกห่างจากความหลงผิดทั้งหลาย ทั้งในด้านหลักยึดมั่นและการปฏิบัติ และอัลกุรอานนั้นคือความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย โดยที่ทางนำจากอัลกุรอานจะเป็นผลผลิตแก่พวกเขา และความดีดังกล่าวยังท่วมท้น ล้นไปยังหัวใจของพวกเขาด้วย และส่วนหนึ่งจากผลลัพธ์ของมันคือ การทุ่มเทปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม ช่วยเหลือบรรดาผู้ได้รับความทุกข์ยาก หยุดการอธรรม และยับยั้งการละเมิดและการสร้างความเสื่อมเสีย

และอัลกุรอานนั้นคือ

﴿ هُدَى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾

ความว่า **"เป็นแนวทางที่ถูกต้อง และข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา"**[2]

﴿ هُدَى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ﴾

ความว่า **"เป็นแนวทางที่ถูกต้องและเป็นการเมตตาแก่บรรดาผู้กระทำความดี"**[3]

﴿ هُدَى وَذِكْرَىٰ لِأُوْلِي ٱلْأَلْبَٰبِ ﴾

ความว่า **"เพื่อเป็นการชี้นำทางและเป็นการเตือนรำลึกแก่บรรดาผู้มีสติปัญญา"**[4]

---

(2) อัลกุรอาน บทที่ 27 โองการ 2
(3) อัลกุรอาน บทที่ 31 โองการ 3
(4) อัลกุรอาน บทที่ 40 โองการ 54

﴿ هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴾

ความว่า **"เป็นแนวทางที่ถูกต้อง และข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา"**(5)

ดังนั้นใครที่ได้ตามทางนำด้วยอัลกุรอาน ไม่ว่าจะเป็นด้านหนึ่งด้านใดก็ตาม จากทั้งทางด้านโลกนี้และโลกหน้า แท้จริงแล้วเขาคือผู้ที่จะได้รับทางนำที่ถูกต้องเที่ยงตรง และดีที่สุด

และได้มีการบอกถึงคุณลักษณะของอัลกุรอานว่า เป็นทางนำให้เฉพาะบรรดาผู้ศรัทธา บรรดาผู้ยำเกรง และบรรดาผู้ทำความดีเท่านั้น เพราะพวกเขาเหล่านั้นได้ตอบรับทางนำจากอัลกุรอาน และได้ปฏิบัติตามคำสั่งสอนในนั้น ซึ่งเดิมที อัลกุรอานคือทางนำแก่มนุษย์ทั้งมวลอยู่แล้ว แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้ที่หน้าไหว้หลังหลอกนั้นได้แสวงเอาสิ่งอื่นมาแทนที่ในการแสวงหาทางเดิน ดังนั้นการที่พวกเขาได้มองและอ่านโองการต่าง ๆ ในคัมภีร์อัลกุรอ่านนี้ จึงไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ แก่พวกเขาเลย

พระองค์อัลลอฮ์ได้กล่าวว่า

﴿ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هُدًى وَشِفَآءٌ ۖ وَٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ
وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ ﴾

ความว่า **"จงกล่าวเถิดมูฮัมมัด อัลกุรอานนั้นเป็นทางนำที่เที่ยงธรรม และเป็นยารักษาแก่บรรดาผู้ศรัทธา ส่วนบรรดาผู้ไม่ศรัทธานั้น หูของพวกเขาหนวกและนัยน์ตาของพวกเขาบอดจาก (การรับรู้) ทางนำแห่งอัลกุรอ่าน"**(6)

(5) อัลกุรอาน บทที่ 16 โองการ 102
(6) อัลกุรอาน บทที่ 41 โองการ 44

คำเรียกร้องที่ 9

ท่านนบีมูฮัมมัดนั้นมีความเชื่อมั่นในศาสนาของเขา และได้ทำการเคารพสักการะอัลลอฮ์ผู้ที่ทรงให้เป็น และให้ตาย

﴿ قُلْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمْ فِى شَكٍّ مِّن دِينِى فَلَآ أَعْبُدُ ٱلَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَـٰكِنْ أَعْبُدُ ٱللَّهَ ٱلَّذِى يَتَوَفَّىٰكُمْ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴾

ความว่า **"จงกล่าวเถิด (มูฮัมมัด) โอ้มนุษย์เอ๋ย ! หากพวกท่านสงสัยในศาสนาของฉัน ดังนั้นฉันจะไม่เคารพภักดีต่อบรรดาที่พวกท่านเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์ แต่ฉันจะเคารพภักดีอัลลอฮ์ผู้ที่ทรงทำให้พวกท่านตาย และฉันได้รับบัญชาให้เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธา"**[1]

พระองค์อัลลอฮ์ได้กล่าวแก่ศาสนทูตของพระองค์ คือท่านนบีมูฮัมมัดซึ่งเป็นหัวหน้าของบรรดาศาสนทูต และเป็นผู้นำของบรรดาผู้มีความยำเกรง เป็นผู้ที่เชื่อมั่นดีที่สุดในหมู่บรรดาผู้เชื่อมั่นทั้งหลาย โดยที่พระองค์ได้ทรงบัญชาให้ท่านนบีกล่าวแก่มนุษย์ว่า หากพวกท่านมีความเคลือบแคลงสงสัยในศาสนาของฉันนี้ ศาสนาที่ฉันเรียกร้องพวกท่านไปสู่การยอมรับนับถือมัน แต่หากยังไม่เป็นที่

(1) อัลกุรอาน บทที่ 10 โองการ 104

กระจ่างแจ้งแก่พวกท่าน ว่าแท้จริงแล้วศาสนานี้คือศาสนาแห่งสัจธรรม ดังนั้นท่านทั้งหลายก็จงฟังคุณลักษณะของมัน และจงเสนอมันกับสติปัญญาของพวกท่าน และจงพิจารณาในศาสนานี้ เพื่อพวกท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่า แท้จริงศาสนาอิสลามนี้นั้น ความเคลือบแคลงสงสัยไม่สามารถเข้ามาแทรกได้เลย

มิหนำซ้ำ แท้จริง ณ ที่ฉันนั้นมีความรู้ที่มั่นใจว่าแท้จริงมันคือสัจธรรม ส่วนสิ่งที่พวกท่านทั้งหลายกำลังเรียกร้องอื่นจากอัลลอฮ์อยู่นั้นคือสิ่งโมฆะ(สูญเปล่า) ส่วน ณ ที่ฉัน[2] นั้นมีหลักฐานต่าง ๆ อันชัดเจน มีสัญญาณที่สว่างไสว

และแท้จริงฉันนั้นไม่เคารพสักการะต่อบรรดาสิ่งที่ท่านทั้งหลายกำลังเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์อยู่ จากบรรดาสิ่งใด ๆ ที่ท่านทั้งหลายนำมาเป็นการเทียบเคียงกับพระองค์ เพราะแท้จริงสิ่งเหล่านั้นไม่มีความสามารถในการสร้างแม้แต่น้อยนิด และไม่สามารถจะให้ปัจจัยยังชีพแก่ใครได้ ไม่สามารถบริหารจัดการสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ เป็นเพียงแค่สิ่งถูกสร้างที่โดนขับเคลื่อน ถูกควบคุม ไม่มีอะไรที่มาบ่งบอกถึงความสมควรแก่การเคารพสักการะต่อสิ่งเหล่านั้น

แต่ฉันเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ ผู้ที่ทรงสร้างพวกท่านทั้งหลาย และพระองค์คือผู้ที่ทำให้พวกท่านเสียชีวิต และหลังจากนั้นพระองค์ก็จะทำให้ฟื้นชีวิตขึ้นมาใหม่ เพื่อที่จะตอบแทนพวกท่านจากการงานต่าง ๆ ของพวกท่าน พระองค์คือผู้ที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะ วิงวอนขอ นอบน้อม และก้มกราบต่อพระองค์ และฉัน (ศาสนทูต) ได้รับคำบัญชาสั่งใช้มาให้เป็นผู้หนึ่ง จากบรรดาผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย

(2) หมายถึง อัลกุรอาน

คำเรียกร้องที่ 10

อัลกุรอานนั้นคือสัจธรรม คือความสัจจริง ใครที่แสวงหาทางนำด้วยอัลกุรอานนั้น สำหรับเขาจะได้ชัยชนะด้วยความผาสุก

﴿ قُلْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ ﴾

ความว่า **"จงกล่าวเถิด (มูฮัมมัด) โอ้มนุษย์เอ๋ย ! แน่นอนสัจธรรมจากพระเจ้าของพวกท่าน ได้มายังพวกท่านแล้ว ดังนั้นผู้ใดปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง แท้จริงเขากำลังดำเนินตามแนวทางที่ถูกต้องเพื่อตัวของเขาเอง และผู้ใดหลงทาง แท้จริงเขาก็หลงทางเพื่อตัวของเขา และฉันมิใช่ผู้คุ้มกันพวกท่าน"**[(1)]

โอ้ศาสนทูตจงกล่าวแก่พวกเขา ในสภาพที่สนทนาปราศัยแก่มนุษย์ทั้งมวล ทั้งผู้ที่ได้มาฟังการเรียกร้องนี้จากท่านเอง หรือผู้ที่การเรียกร้องของท่านนี้กำลังจะไปถึงพวกเขาว่า : อัลกุรอานนี้ คือความสัจจริงจากพระเจ้าของพวกท่าน ที่ได้รับการสนับสนุนด้วยหลักฐานต่าง ๆ นั้น[(2)] ได้มายังพวกท่านแล้ว ซึ่งไม่มีความ

(1) อัลกุรอาน บทที่ 10 โองการ 108

(2) ทั้งวิธีการที่ได้ประทานมาให้ ทั้งความมหัศจรรย์ ปราดเปรื่องในถ้อยคำ เนื้อหา รวมไปถึงการปกปักษ์พิทักษ์รักษาโดยพระผู้เป็นเจ้า

เคลือบแคลงสงสัยด้วยประการใด ๆ เลยในคัมภีร์เล่มนี้ มันคือสัจธรรมที่มาอธิบายถึงข้อเท็จจริงของศาสนานี้ โดยที่อัลลอฮ์ทรงวิวรณ์อัลกุรอานนี้แก่ชายคนหนึ่ง[3] จากหมู่พวกท่านทั้งหลาย

และในอัลกุรอานนั้นมีการชี้แจงต่อทุก ๆ สิ่ง จากข้อตัดสินชี้ขาดในเรื่องต่าง ๆ ในความต้องการต่าง ๆ ของมนุษย์ ในมารยาทอันดีงาม และความเท็จนั้นจะไม่สามารถแทรกเข้ามาได้ ไม่ว่าจากทั้งข้างหน้า, ข้างหลัง และไม่สามารถแทรกเข้ามาจากทิศทางต่าง ๆ ได้

ดังนั้นใครที่แสวงหาหนทางสว่างด้วยทางนำของอัลลอฮ์ ด้วยการรับรู้สัจธรรมและทำความเข้าใจมัน อีกทั้งยังได้มอบทางนำนี้ให้แก่ผู้อื่นด้วย แน่แท้ผลลัพธ์ของการงานต่าง ๆ ของพวกเขานั้น จะกลับไปหาตัวของเขาเอง เพราะว่าเขากำลังได้รับชัยชนะด้วยกับความผาสุกทั้งในเรื่องทางโลกและทางศาสนาของเขา ชัยชนะและความผาสุกจะเกิดขึ้นด้วยกับการงานและการลงมือปฏิบัติของเขาเอง หาใช่การงานของผู้อื่นไม่

ส่วนใครก็ตามที่เอนเอียงออกจากสัจธรรมที่มาจากอัลลอฮ์ และหันหลังให้อัลกุรอานและโองการต่าง ๆ ที่เปิดเผยถึงเรื่องชีวิตและจักรวาล แท้จริงแล้วความเลวร้ายจากความหลงผิดของเขาจะเกิดขึ้นแก่ตัวของเขาเอง ด้วยการที่เขาต้องพลาดจากความดีต่าง ๆ แห่งการได้รับทางนำในโลกนี้ ซ้ำแล้วเขาจะประสบกับโทษทัณฑ์เพราะการปฏิเสธและอาชญากรรม[4] ที่เขาได้กระทำเอาไว้อีกในโลกหน้า

(และฉันมิใช่ผู้คุ้มกันพวกท่าน) : หมายถึงอัลลอฮ์ทรงสั่งใช้ให้ท่านนบีกล่าวว่า ฉันไม่ได้เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอัลลอฮ์ให้มาจัดการกิจการต่าง ๆ ของพวกท่าน และมิได้มีอำนาจเหนือพวกท่านในการที่จะบังคับพวกท่านให้ศรัทธาและฉันก็ไม่สามารถยับยั้ง หักห้ามพวกท่านด้วยกับพละกำลังของฉันจาก

---

(3) หมายถึง ท่านศาสนทูตมูฮัมมัด

(4) หมายถึง การอยุติธรรม ความชั่ว ความผิดต่าง ๆ ที่กระทำต่อเพื่อนมนุษย์

การปฏิเสธและการฝ่าฝืนของพวกท่าน และฉันไม่สามารถให้คุณให้โทษแก่พวกท่านได้ และฉันไม่ใช่ผู้ใด เว้นแต่เป็นศาสนทูต เป็นผู้นำสารคำบัญชาจากพระเจ้าของพวกท่าน เป็นผู้แจ้งข่าวดีสำหรับผู้ที่ยอมรับทางนำ เป็นผู้แจ้งข่าวร้ายสำหรับผู้ที่เลือกทางที่หลงผิด และฉันไม่ได้เป็นผู้ที่เก็บรักษาการงานทั้งหลายของพวกท่าน และไม่ใช่ผู้คิดบัญชีมัน

ดังนั้นจงพิจารณาเถิด ทั้งนี้ก็เพื่อตัวของพวกท่านเอง ตราบเท่าที่พวกท่านยังมีเวลา ที่ถูกให้การผ่อนปรน ยังมีชีวิตอยู่ ยังไม่สาย

คำเรียกร้องที่ 11

การเตรียมตัวสำหรับวันแห่งการเกิดแผ่นดินไหว และการสั่นสะเทือนครั้งยิ่งใหญ่

﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمْۚ إِنَّ زَلْزَلَةَ ٱلسَّاعَةِ شَىْءٌ عَظِيمٌ ﴾

ความว่า **"โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย ! พวกเจ้าจงยำเกรงพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด เพราะแท้จริง การสั่นสะเทือนของวันอวสานนั้น เป็นสิ่งที่ร้ายแรงยิ่งนัก"**(1)

อัลลอฮ์ (มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์) ได้สื่อสารกับมนุษย์ทั้งมวล ด้วยการให้พวกเขายำเกรงพระเจ้าของพวกเขา ผู้ที่ดูแล อภิบาลพวกเขาด้วยกับความโปรดปรานต่าง ๆ ของพระองค์ ทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น ด้วยการให้พวกเขาระวังการลงโทษจากพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นจำเป็นแก่ท่านทั้งหลายที่จะต้องจงรักภักดีเชื่อฟังปฏิบัติตามพระองค์และอย่าได้ฝ่าฝืนพระองค์ ซึ่งการเชื่อฟังปฏิบัติตามพระองค์นั้น ด้วยกับการปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงบัญชาสั่งใช้ให้แก่พวกท่าน และละทิ้งการตั้งภาคีคู่เคียงพระองค์ ละทิ้งความชั่วต่าง ๆ และสิ่งต้องห้ามทั้งมวล

---

(1) อัลกุรอาน บทที่ 22 โองการ 1

จากนั้นพระองค์ได้กล่าวถึงสิ่งที่จะช่วยให้พวกเขาเกิดความยำเกรง และได้เตือนให้พวกเขาระมัดระวังจากการปฏิเสธศรัทธา ซึ่งมันคือการบอกให้ทราบถึงความน่าหวาดกลัวของวันอวสานโลก ที่ไม่สามารถประเมินได้ถึงจำนวน ปริมาณและขอบเขตความน่าหวาดกลัวของมัน ทั้งนี้ เพราะเมื่อวันสิ้นโลกได้อุบัติขึ้น แผ่นดินจะสั่นสะเทือน จะเกิดการสั่นไหวขึ้นอย่างรุนแรงครั้งใหญ่ ภูเขาจะแตกร้าวและพังทลายลง

และในวันนั้น คือวันที่ผู้เป็นมารดาผู้ให้นมแก่ลูกทุกคนจะละเลยเพิกเฉยลูกน้อยในอ้อมกอดของพวกเธอ ทั้ง ๆ ที่โดยธรรมชาติของคนเป็นแม่แล้ว จะมีความรักต่อลูกมาก ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาวัยนี้ วัยที่ไม่สามารถที่จะอยู่ได้โดยปราศจากมารดา

และในวันนั้นสตรีที่กำลังตั้งครรภ์อยู่ ก็จะคลอดลูกของนางออกมาทันทีอันเนื่องมาจากความหวาดหวั่น ตกใจกลัวสุดขีด

ท่านอาจจะคิดว่าในวันนั้นผู้คนจะมึนเมาเนื่องจากฤทธิ์ของสุรา แต่ในข้อเท็จจริงแล้วพวกเขาไม่ได้เมาสุรา แต่ทว่าการลงโทษของอัลลอฮ์นั้นรุนแรงยิ่ง จนทำให้สติปัญญาของพวกเขากระเจิดกระเจิง และทำให้หัวใจหวาดหวั่นสั่นสะท้านประหนึ่งกับการมึนเมา[2]

(2) ลักษณะอาการของคนเมาจนขาดสติ ไม่อาจยับยั้งชั่งใจ ควบคุมตัวเองไม่ได้ มักจะพูดหรือกล่าวหรือแสดงเบื้องลึกของตนเองออกมา และไม่สามารถจำการกระทำเหล่านั้นของตัวเองได้

คำเรียกร้องที่ 12

สองหลักฐานทางสติปัญญาที่ชัดเจน ที่จะเป็นสิ่งยืนยันในการตอบโต้ต่อบรรดาผู้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمۡ فِي رَيۡبٖ مِّنَ ٱلۡبَعۡثِ فَإِنَّا خَلَقۡنَٰكُم مِّن تُرَابٖ ثُمَّ مِن
نُّطۡفَةٖ ثُمَّ مِنۡ عَلَقَةٖ ثُمَّ مِن مُّضۡغَةٖ مُّخَلَّقَةٖ وَغَيۡرِ مُخَلَّقَةٖ لِّنُبَيِّنَ لَكُمۡۚ وَنُقِرُّ فِي ٱلۡأَرۡحَامِ
مَا نَشَآءُ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى ثُمَّ نُخۡرِجُكُمۡ طِفۡلٗا ثُمَّ لِتَبۡلُغُوٓاْ أَشُدَّكُمۡۖ وَمِنكُم مَّن
يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرۡذَلِ ٱلۡعُمُرِ لِكَيۡلَا يَعۡلَمَ مِنۢ بَعۡدِ عِلۡمٖ شَيۡـٔٗاۚ وَتَرَى
ٱلۡأَرۡضَ هَامِدَةٗ فَإِذَآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡهَا ٱلۡمَآءَ ٱهۡتَزَّتۡ وَرَبَتۡ وَأَنۢبَتَتۡ مِن كُلِّ زَوۡجِۭ بَهِيجٖ ﴾

ความว่า **"โอ้มนุษย์ทั้งหลายเอ๋ย ! หากพวกเจ้ายังอยู่ในการสงสัยแคลงใจเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพแล้วไซร้ แท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้าจากดิน แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วจากก้อนเลือด แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ และไม่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ เพื่อเราจะได้ชี้แจงเคล็ดลับแห่งเดชานุภาพแก่พวกเจ้า และเราให้การตั้งครรภ์เป็นที่มั่นคงอยู่ในมดลูกตามที่เราประสงค์จนถึงเวลาที่กำหนดไว้ แล้วเราให้พวกเจ้าคลอดออกมาเป็นทารก แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุสู่วัยฉกรรจ์ของพวกเจ้า และในหมู่พวกเจ้ามีผู้เสียชีวิตในวัยหนุ่ม และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ถูกนำกลับสู่วัยที่อ่อนแอที่สุด (วัยชรา) เพื่อที่เขาจะไม่รู้อะไรเลย**

หลังจากมีความรู้ และเจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งแล้ง ครั้นเมื่อเราได้หลั่งน้ำฝนลงมาบนมัน มันก็จะเคลื่อนไหวขยายตัวและพองตัว และงอกเงยออกมาเป็นพืชทุกอย่างเป็นคู่ ๆ ดูสวยงาม”[1]

หมายถึง : โอ้บรรดามนุษย์ทั้งหลาย หากพวกเจ้าอยู่ในความเคลือบแคลงสงสัยและไม่มีความรู้ในเรื่องของการฟื้นคืนชีพ ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้วพวกเจ้านั้นจำเป็นจะต้องศรัทธาต่อคำดำรัสของพระเจ้าของพวกเจ้า และจะต้องเชื่อในบรรดาศาสนทูตของพระองค์ต่อเรื่องดังกล่าว แต่หากพวกเจ้าปฏิเสธและมีข้อสงสัย ดังนั้นนี่คือสองหลักฐานทางสติปัญญา ที่จะเป็นพยานยืนยันต่อเรื่องดังกล่าว และทั้งสองนั้นเป็นหลักฐานที่ชัดเจนต่อการที่พวกเจ้าทั้งหลายสงสัยกันในเรื่องนั้น และจะขจัดความสงสัยออกจากหัวใจของพวกเจ้า

หลักฐานที่หนึ่ง : คือการยกหลักฐานในการเริ่มต้นของการสร้างมนุษย์ และแท้จริงผู้ที่เริ่มต้นการสร้างในครั้งแรก (จากดิน) นั้น สามารถจะทำให้เขาได้กลับมาฟื้นคืนชีพอีกครั้งอย่างแน่นอน ดังกล่าวนั้นด้วยกับการสร้างของพระองค์จากดิน หลังจากนั้นก็ได้สร้างจากน้ำอสุจิ และนี่คือขั้นตอนแรกของการทำให้กำเนิดขึ้นมา หลังจากนั้นน้ำอสุจิที่ผสมกับไข่ของเพศหญิงจะกลายมาเป็นก้อนเลือดสีแดงด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และจะเปลี่ยนสภาพไปเป็นก้อนเนื้อ ที่มีขนาดที่สามารถเคี้ยวได้ บางครั้งก้อนเนื้อนั้นจะกลายเป็นรูปร่างของมนุษย์ แต่ในบางครั้งอาจจะแท้งในมดลูกก่อนที่จะถูกสร้างขึ้น

ดังกล่าวนี้ก็เพื่อที่อัลลอฮ์จะได้อธิบายถึงต้นกำเนิดของพวกท่าน พร้อมกับให้ได้รับทราบถึงพลังอำนาจของพระองค์อันสูงส่ง ต่อการทำให้เสร็จสมบูรณ์ในการสร้างของพระองค์ในคราวเดียว และเป็นการอธิบายถึงความสมบูรณ์ของความปรีชาญาณของพระองค์ ความยิ่งใหญ่ของพลังอำนาจ และความแผ่ไพศาลของความเมตตาของพระองค์

---

(1) อัลกุรอาน บทที่ 22 โองการ 5

(และเราให้การตั้งครรภ์เป็นที่มั่นคงอยู่ในมดลูกตามพระประสงค์ของเรา จนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้) : หมายถึง เราจะให้อยู่ในครรภ์นั้น ซึ่งเป็นครรภ์ที่ไม่มีการแท้งลูก ตามที่เราประสงค์ที่จะให้อยู่ในนั้นจนถึงเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งมันคือระยะเวลาของการตั้งครรภ์ หลังจากนั้นเราจะให้คลอดพวกเจ้าออกมาจากท้องของมารดาของพวกเจ้า โดยที่พวกเจ้ายังไม่มีความรู้อะไรเลยสักอย่าง (ทารก) และไร้ซึ่งความสามารถใด ๆ ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ และเราได้ให้คนเป็นแม่เป็นผู้คอยดูแลพวกเจ้า และให้พวกเจ้าได้รับปัจจัยยังชีพจากเต้านมของนาง หลังจากนั้นให้สูเจ้าทั้งหลายได้เจริญเติบโตไปทีละขั้นทีละตอนตามช่วงวัย จนกระทั่งให้สูเจ้าทั้งหลายได้บรรลุถึงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งมันคือวัยแห่งความสมบูรณ์ของสติปัญญาและพละกำลัง

และบางคนในหมู่พวกท่านเสียชีวิตก่อนที่จะบรรลุสู่วัยผู้ใหญ่ แต่ในขณะที่บางคนก็สามารถที่จะผ่านพ้นวัยนั้นไปได้ แล้วในท้ายที่สุดก็ถูกให้กลับไปสู่วัยที่ต่ำต้อยที่สุดและอ่อนแอที่สุดของช่วงอายุคน นั่นคือวัยแห่งความชราภาพ และวัยแห่งการหลง ๆ ลืมๆ ที่สติปัญญาใกล้จะสูญสิ้น และเลือนหายไป เสมือนกับพละกำลังทางร่างกาย เริ่มจะสูญสิ้นและอ่อนแอลง

และทั้งนี้ก็เพื่อที่จะทำให้ผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วงนี้จะไม่รู้อะไรสักอย่างจากสิ่งที่เขาเคยรู้มาก่อนหน้านี้ ดังกล่าวนี้อันเนื่องมาจากความอ่อนแอของสติปัญญาของเขา ดังนั้นความแข็งแรงของลูกหลานอาดัมจะถูกห้อมล้อมด้วยความอ่อนแอ 2 ช่วงเวลาด้วยกัน ความอ่อนแอของความเป็นเด็กและความบกพร่องของมัน และความอ่อนแอของความชราภาพและความบกพร่องของมัน

หลักฐานที่สอง : การทำให้พื้นแผ่นดินมีชีวิตชีวาขึ้นมาอีกครั้งหลังจากที่มันได้ตายไปแล้ว โดยที่เจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งกรัง เต็มไปด้วยฝุ่น ไร้พืชพรรณและไม่มีความเขียวขจี **(ครั้นเมื่อเราได้หลั่งน้ำฝนลงมาบนมัน)** มันก็จะมีชีวิตชีวาขึ้นมา เจริญเติบโตและให้พืชผล หลังจากที่ได้เหี่ยวแห้งมา และได้ให้พืชจากทุก ๆ

ชนิดงอกเงยออกมา สร้างความรื่นตาสบายใจแก่บรรดาผู้พบเห็น และทำให้บรรดาผู้ที่ใคร่ครวญมีความสุข

ซึ่งหลักฐานอันชัดเจนทั้ง 2 อย่างนี้ทำให้คลายข้อเคลือบแคลง และได้ตัดความสงสัยไปได้อย่างหมดสิ้น

คำเรียกร้องที่ 13

อุทาหรณ์ที่อัลลอฮ์ได้ยกตัวอย่างแก่มนุษย์ทั้งปวงเพื่ออธิบายความอ่อนแอของการเคารพสักการะต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَٱسۡتَمِعُواْ لَهُۥٓۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَن يَخۡلُقُواْ ذُبَابًا وَلَوِ ٱجۡتَمَعُواْ لَهُۥۖ وَإِن يَسۡلُبۡهُمُ ٱلذُّبَابُ شَيۡـٔٗا لَّا يَسۡتَنقِذُوهُ مِنۡهُۚ ضَعُفَ ٱلطَّالِبُ وَٱلۡمَطۡلُوبُ ﴾

ความว่า **"โอ้มนุษย์เอ๋ย ! อุทาหรณ์หนึ่งถูกยกมากล่าวแล้ว ดังนั้นพวกเจ้าจงฟังมันให้ดี แท้จริงบรรดาที่พวกเจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลืออื่นนอกจากอัลลอฮ์นั้น สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถจะให้บังเกิดขึ้นมา แม้แต่แมลงวันสักตัวหนึ่ง หากว่าสิ่งเหล่านั้นจะรวมหัวกันเพื่อการนั้นก็ตาม และถ้าแมลงวันพาสิ่งใดหนีไปจากบรรดาสิ่งเหล่านั้น พวกเหล่านั้นก็ไม่สามารถจะเอามันกลับคืนมาได้จากแมลงวัน ทั้งผู้ขอและผู้ถูกขออ่อนแอแท้ ๆ"**[1]

หลังจากที่อัลลอฮ์ได้กล่าวถึงการเคารพสักการะต่อสิ่งอื่นนอกจากพระองค์โดยที่สิ่งเหล่านั้นไม่มีข้อยืนยันให้แก่พวกเขา หรือแม้แต่กระทั่งหลักฐานทาง

(1) อัลกุรอาน บทที่ 22 โองการ 73

สติปัญญาแล้ว พระองค์ก็ได้กล่าวในที่นี้บ่งชี้ถึงความไม่เหมาะสมและไม่มีแก่นสารของการวิงวอนขอต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ พระองค์จึงได้ยกตัวอย่างให้แก่พวกเขาว่า แท้จริงหากทุก ๆ สิ่งอื่น ที่พวกเจ้าวิงวอนขอนอกจากอัลลอฮ์ โดยให้สิ่งเหล่านั้นรวมตัวกันในการสร้างแมลงวันเพียงตัวเดียว ที่มันมีขนาดเล็กและแทบไม่มีคุณค่า พวกเขาก็ไม่สามารถที่จะหาทางกระทำสิ่งนั้นขึ้นมาได้

แต่ทว่าอัลลอฮ์ได้ตอกย้ำมากไปกว่านั้นว่า แท้จริงแล้ว ถ้าแมลงวันนำพาสิ่งหนึ่งสิ่งใดหนีไปจากสิ่งที่พวกเขาวิงวอนความช่วยเหลืออื่นนอกจากอัลลอฮ์นั้นสิ่งเหล่านั้นก็ไม่สามารถที่จะเอามันกลับคืนมาให้ได้ สะท้อนให้เห็นถึงความอ่อนแอและไร้ความสามารถของพวกเขา และสิ่งเหล่านั้นที่พวกเขาวิงวอน

อุทาหรณ์นี้ทำให้ผู้คนเชื่อมั่นในอัลลอฮ์ พระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว ที่มีความสามารถเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง และเพื่อที่ผู้ศรัทธาจะได้เพิ่มความรู้ และความประจักษ์ชัดต่อหนทางที่ถูกต้อง และเพื่อเป็นการยืนยันถึงสัจธรรม ด้วยการเคารพศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ดังนั้น สูเจ้าจงสดับรับฟังอัลกุรอานนี้เถิด และจงไตร่ตรองถึงสิ่งที่ได้กล่าวไว้ในคำภีร์นี้ และอย่าให้บรรดาผู้ที่มีหัวใจหลงลืม และหลีกหนีการได้ยินได้ฟัง มาขัดขวางสูเจ้าให้ออกห่างจากอัลกุรอานนี้ แต่สูเจ้าจงตั้งใจอ่านและตั้งใจฟังให้ดี

และอัลกุรอานอันทรงเกียรตินั้นได้กล่าวถึงอุทาหรณ์ต่าง ๆ เพื่อที่จะสื่อสารความหมายในจุดประสงค์นั้น ได้ประจักษ์ในรูปแบบที่สามารถสัมผัสรับรู้ได้ เพื่อที่จะให้จิตใจได้รู้สึกเห็นพ้อง เกิดความเชื่ออย่างง่ายดาย เพื่อที่จะคลายสิ่งที่คัดค้านกับสติปัญญาให้ออกไป ซึ่งพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลายนั้นทรงรู้ดีถึงเหตุผลซ่อนเร้นของสิ่งดังกล่าว และพระองค์ไม่ได้ละทิ้งการยกตัวอย่างแม้กระทั่งยุงและสิ่งที่ด้อยค่ากว่านั้น หากอุทาหรณ์นั้นเป็นสิ่งที่มีประโยชน์

คำเรียกร้องที่ 14

ความมหึมาของความน่าสะพรึงกลัวในวันสิ้นโลก และการเตือนให้ระวังจากพวกมารร้ายและการหลอกลวงของมันให้หลงในดุนยาอันชั่วคราว

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمْ وَٱخْشَوْاْ يَوْمًا لَّا يَجْزِى وَالِدٌ عَن وَلَدِهِۦ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَن وَالِدِهِۦ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ ﴾

ความว่า **"โอ้มนุษย์เอ๋ย พวกเจ้าจงยำเกรงพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และจงกลัวถึงวันหนึ่งที่พ่อไม่อาจจะช่วยลูกของเขาได้ และลูกก็ไม่อาจจะช่วยพ่อของเขาได้แต่อย่างใด แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง ดังนั้นอย่าให้การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ล่อลวงพวกเจ้า และอย่าให้หัวหน้าพวกล่อลวง (ชัยฏอน) มาหลอกลวงพวกเจ้าเกี่ยวกับอัลลอฮ์เป็นอันขาด"**[(1)]

อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งได้ทรงบัญชาสั่งใช้ให้มนุษย์ทั้งมวลปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์ และละทิ้งด้วยกับคำสั่งห้ามของพระองค์ และให้พวกเขาหันมาเกรงกลัวถึงวันสิ้นโลก วันอันหนักหน่วงรุนแรงที่ทุก ๆ คนต่างไม่สนใจใครยกเว้นตัวเขา

(1) อัลกุรอาน บทที่ 31 โองการ 33

เองเท่านั้น โดยที่คนเป็นพ่อไม่สามารถให้ประโยชน์อันใดแก่ลูกได้ และลูกเองก็ไม่สามารถให้ประโยชน์อันใดแก่พ่อได้เช่นกัน วันที่ความดีของเขาจะไม่มีการเพิ่ม และความชั่วของเขาจะไม่มีการลด เพราะการงานทุกอย่างในวันนั้นล้วนแล้วแต่อยู่ในพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ การเจรจาต่อรองและสื่อกลางที่เขาคิดว่าเคยยังประโยชน์แก่เขาในโลกดุนยานี้ แต่มาในวันนั้นจะไม่ยังประโยชน์อันใดแก่เขาเลย นอกจากการงานที่ดีที่เขาได้กระทำไว้ในชีวิตแรกของเขาในโลกนี้เท่านั้น

และจงทราบเถิดว่า การมาถึงของวันนั้นคือความจริง เพราะแน่นอนอัลลอฮ์ได้สัญญาด้วยกับมัน ซึ่งพระองค์นั้นจะไม่ทรงผิดคำสัญญา และทรงเตือนพวกเขาจากการหลงระเริงในความเพริศแพร้วในโลกดุนยานี้และความหอมหวานของมัน โดยที่พวกเขาจะโน้มตัวไปกับมัน และได้ละทิ้งการเตรียมพร้อมสู่โลกหน้า ที่จะช่วยให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์ในวันนั้น

และจงอย่าให้ชัยฏอนมารร้ายมาหลอกลวง เพราะพวกมันบังคับให้พวกเจ้าทำบาปด้วยการประดับประดาความเพลิดเพลินแก่พวกเจ้า แล้วมันก็ประวิงการกลับเนื้อกลับตัวออกไปจนกระทั่งหลังจากนั้น แล้วมันก็จะทำให้พวกเจ้าลืมวันนั้น วันแห่งการสิ้นโลก

คำเรียกร้องที่ 15

การรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์นั้น เป็นสาเหตุที่จะนำไปสู่การขอบคุณพระองค์ และเป็นหลักฐานต่อการคู่ควรในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์องค์เดียว

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ هَلْ مِنْ خَٰلِقٍ غَيْرُ ٱللَّهِ يَرْزُقُكُم
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴾

ความว่า **"โอ้มนุษย์เอ๋ย! พวกเจ้าจงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า จะมีพระผู้สร้างอื่นใดจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่จะประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากพระองค์ ดังนั้น ทำไมเล่าพวกเจ้าจึงถูกหลอกลวงให้หันห่างออกไป (จากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า)"**[1]

อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งได้บัญชาสั่งใช้ให้มนุษย์ทุกคนรำลึกถึงความโปรดปรานของพระองค์ที่ทรงมีต่อพวกเขาด้วยกับหัวใจที่ยอมจำนน และด้วยกับลิ้นที่กล่าวสรรเสริญ และด้วยกับร่างกายที่ปฏิบัติตาม เพราะแท้จริงการรำลึกถึงความโปรดปรานของพระองค์ผู้ทรงสูงส่งนั้น จะเรียกร้องและนำพาไปสู่การขอบคุณพระองค์

(1) อัลกุรอาน บทที่ 35 โองการ 3

หลังจากนั้นพระองค์ได้ปลุกให้พวกเขาได้รู้ถึงรากฐานของความโปรดปราน ซึ่งนั่นก็คือการที่พระองค์ได้สร้างและประทานปัจจัยยังชีพ พระองค์คือผู้ที่ให้ปัจจัยยังชีพและให้อาหารแก่พวกท่าน และนี่คือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ และการเป็นบ่าวของมนุษย์ต่อพระองค์

ดังนั้น ด้วยรูปแบบและเหตุผลอันใดเล่า ? ที่พวกท่านจะเปลี่ยนจากการเคารพสักการะกราบไหว้ต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะเพียงผู้เดียว พระผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ พระผู้ทรงสร้างทุก ๆ สรรพสิ่ง และแท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรคู่แก่การเคารพภักดีนอกจากพระองค์ ไปสู่การเคารพภักดีต่อสิ่งอื่นที่ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ถูกสร้าง

คำเรียกร้องที่ 16

สัญญาของอัลลอฮ์ต่อการให้ฟื้นคืนชีพ และการตอบแทนต่อการกระทำทั้งหลายนั้นคือสัจธรรม

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلۡغَرُورُ ﴾

ความว่า **"โอ้มนุษย์เอ๋ย ! แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงเสมอ ดังนั้น อย่าให้การดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ล่อลวงพวกเจ้า และอย่าให้การหลอกล่อ (ของชัยฏอน) มาล่อลวงพวกเจ้าเกี่ยวกับอัลลอฮ์เป็นอันขาด"**[1]

อัลลอฮ์ได้สื่อสารบอกกล่าวแก่มนุษย์ว่า แท้จริงคำสัญญาของพระองค์ในเรื่องการให้มนุษย์ฟื้นคืนชีพและการตอบแทนต่อการกระทำต่าง ๆ นั้นคือความจริงที่ไม่มีความสงสัยใด ๆ ไม่มีการเคลือบแคลงและลังเลในเรื่องนั้น เพราะมีหลักฐานจากอัลกุรอานและหะดีษ (คำพูด) ของท่านศาสนทูต รวมไปถึงหลักฐานทางด้านสติปัญญาได้บ่งชี้ถึงสิ่งเหล่านั้น ดังนั้น ในเมื่อทราบแล้วว่าสัญญาของพระองค์นั้นเป็นจริง ท่านทั้งหลายก็จงเตรียมตัวพบกับมัน และจงรีบเร่งในการทำความดีต่าง ๆ ในเวลาอันมีเกียรติของท่านทั้งหลาย อย่าได้ให้ใครมาขัดขวางยับยั้งในสิ่งเหล่านี้ได้

(1) อัลกุรอาน บทที่ 35 โองการ 5

อย่าได้ทำให้ความหอมหวานของโลกนี้ อารมณ์ใฝ่ต่ำ กิเลสและตัณหา มาหลอกลวงการมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ของพวกท่านทั้งหลายเลย เพราะมันจะทำให้ท่านหลงลืม เพิกเฉย และละเลยต่อเป้าหมายที่พวกท่านถูกสร้างมา

และจงอย่าให้ชาตาน ผู้ที่เป็นศัตรูอันชัดเจนของพวกท่าน มาหลอกลวงให้ออกห่างจากอัลลอฮ์และท่านทั้งหลายจงตั้งสมาธิให้ดี อย่าได้เผอเรอชะล่าใจต่อความเป็นศัตรูของมัน และอย่าได้เพิกเฉยละเลยต่อการต่อสู้เป็นศัตรูกับพวกมันในทุก ๆ เวลา เพราะแท้จริงแล้วพวกมันนั้น มองเห็นพวกท่าน แต่ทว่าพวกท่านนั้นมองไม่เห็นมัน และพวกมันนั้นคอยสอดส่องจ้องดูพวกท่านอยู่ตลอดเวลา ทุกเมื่อเชื่อยาม เพราะแท้จริงแล้วจุดประสงค์และเป้าหมายสูงสุดของพวกมันที่มีต่อผู้ที่หลงไปตามแนวทางของมันคือ ให้พวกเขาได้รับความอับอาย และตกต่ำที่สุดด้วยการถูกลงโทษอันหนักหน่วงรุนแรง

คำเรียกร้องที่ 17

แท้จริงมนุษย์ทุกคนนั้นล้วนแล้วแต่เป็นผู้ขัดสน และมีความต้องการพึ่งพาอัลลอฮ์ผู้ทรงมั่งคั่ง

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ أَنتُمُ ٱلۡفُقَرَآءُ إِلَى ٱللَّهِۖ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ﴾

ความว่า **"โอ้มนุษย์เอ๋ย ! พวกเจ้าเป็นผู้ขัดสนต้องการพึ่งพาไปยังอัลลอฮ์ แต่อัลลอฮ์นั้นพระองค์ทรงมั่งมีอย่างล้นเหลือ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ"**(1)

พระองค์ทรงสื่อสารบอกกล่าวแก่มนุษย์ทุกคน และได้ทรงบอกพวกเขาต่อสภาพและคุณลักษณะของพวกเขา ว่าแท้จริงแล้วพวกเขานั้นคือบรรดาผู้ขัดสนและมีความต้องการพึ่งพาไปยังพระองค์ในการสร้างให้พวกเขาได้เกิดมา เพราะหากว่าพระองค์ไม่ทรงสร้างให้พวกเขาได้เกิดมา พวกเขาก็จะไม่มีชีวิตอยู่บนโลกนี้ และแท้จริงแล้วพวกเขานั้นยากจนขัดสน มีความต้องการพละกำลังให้แก่อวัยวะต่าง ๆ และร่างกาย เพราะถ้าหากขาดสิ่งเหล่านี้จากพระองค์ แน่นอนพวกเขาก็ไม่สามารถที่จะทำงานอะไรได้สักอย่างเลย

---

(1) อัลกุรอาน บทที่ 35 โองการ 15

และมนุษย์มีความยากจนขัดสน มีความต้องการอาหาร ต้องการปัจจัยยังชีพ ต้องการความดีต่าง ๆ ทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น[2] เพราะถ้าหากปราศจากความโปรดปราน คุณธรรม ความดีงามของพระองค์ และการช่วยเหลือของพระองค์ให้เกิดความง่ายดายในการงานต่าง ๆ แล้วล่ะก็ แน่นอนพวกเขาจะไม่ได้รับปัจจัยยังชีพและความโปรดปรานใด ๆ เลย

มนุษย์ทั้งหลายยังเป็นผู้ขัดสน และมีความต้องการพึ่งพิงต่อพระองค์ ในการขจัดสิ่งอันตราย ปกป้องสิ่งชั่วร้าย ขจัดความทุกข์และความยากลำบากออกไปจากพวกเขา เพราะหากพระองค์ไม่ปกป้อง และบรรเทาความทุกข์และขจัดความยากลำบากออกไปจากพวกเขาแล้ว แน่นอนความยากลำบากและความทุกข์ยากก็จะยังตกอยู่กับพวกเขาต่อไป

พวกเขาทั้งหลายเป็นผู้ขัดสน และมีความต้องการพึ่งพาพระองค์ ในการอบรมดูแลพวกเขา ด้วยกับชนิดต่าง ๆ ของการอบรมดูแล และต้องการพึ่งพาต่อพระองค์ ในการบริหารจัดการงานต่าง ๆ ให้แก่พวกเขา

พวกเขาทั้งหลายเป็นผู้ขัดสน ต้องการพึ่งพาต่อพระองค์ ในการให้พวกเขาได้เคารพสักการะต่อพระองค์ มีความรักต่อพระองค์ จงรักภักดีต่อพระองค์ และมีความบริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีต่อพระองค์ เพราะหากพระองค์ไม่ทรงช่วยเหลือพวกเขาต่อเรื่องดังกล่าวแล้วไซร้ แน่นอนพวกเขาจะประสบกับความบรรลัย โดยที่จิตวิญญาณ หัวใจ และสภาพต่าง ๆ ของพวกเขาก็จะเสียหาย

พวกเขาทั้งหลายเป็นผู้ขัดสน และมีความต้องการพึ่งพาต่อพระองค์ ในการให้ความรู้แก่พวกเขา ในสิ่งที่พวกเขาไม่รู้ และสอนพวกเขาในสิ่งที่มีประโยชน์เกิดผลดีแก่พวกเขา เพราะหากไร้ซึ่งการให้ความรู้ของพระองค์ พวกเขาก็จะไม่ได้

---

(2) ที่มองเห็น อาทิเช่น สุขภาพร่างกาย, ความปลอดภัยราบรื่นในการดำเนินชีวิต
ที่มองไม่เห็น กล่าวคือ ทางนำที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิต, ความเอิบอิ่มในจิตวิญญาณ

เรียนรู้ และหากไร้ซึ่งการช่วยเหลือให้ประสบความสำเร็จของพระองค์ แน่นอน พวกเขาก็จะไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ได้รับความดีงาม

ดังนั้นพวกเขาคือผู้ขัดสน และมีความต้องการพึ่งพาพระองค์ ด้วยทุก ๆ นิยาม และในทุก ๆ มิติ ไม่ว่าพวกเขาจะรู้สึกถึงความขัดสนและความต้องการพึ่งพาต่อพระองค์ในบางประการหรือไม่ก็ตาม แต่ผู้ที่ได้รับความสำเร็จในหมู่พวกเขาเหล่านั้น คือผู้ที่ยังมองเห็นถึงความขัดสนและความต้องการพึ่งพาต่อพระองค์ในทุก ๆ สภาพของเขา ทั้งในเรื่องศาสนาและเรื่องทางโลกของเขา พร้อมกับนอบน้อมต่อพระองค์ ขอต่อพระองค์อย่าได้ทอดทิ้งเขาแม้กระทั่งพริบตาเดียว ขอต่อพระองค์ให้ทรงช่วยเหลือต่อทุก ๆ กิจการงานของเขา และเขาจะรู้สึกแบบนี้ในทุก ๆ ห้วงเวลา

ดังนั้น ถือว่าเขาผู้นี้ควรได้รับการช่วยเหลืออย่างสมบูรณ์แบบมากที่สุดจากพระเจ้าของเขา พระผู้อภิบาลของเขา ผู้ที่เมตตาต่อเขามากที่สุด มากกว่าความเมตตาที่แม่มีให้แก่ลูกของนางเสียอีก

และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงมั่งมี อันหมายถึงว่า ความมั่งมีอย่างสมบูรณ์แบบนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ในทุก ๆ ด้านและทุก ๆ มิติ ดังนั้นพระองค์จึงไม่ต้องการพึ่งพาสิ่งใด ไม่เหมือนกับสิ่งที่ถูกสร้างที่มีความต้องการต่อสิ่งต่าง ๆ

ทั้งนี้อันเนื่องมาจากความสมบูรณ์แบบของคุณลักษณะและสภาพการของพระองค์ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นคุณลักษณะต่าง ๆ อันสมบูรณ์แบบ และบรรดาพระนามชื่อของพระองค์ และความยิ่งใหญ่ของพระองค์

และส่วนหนึ่งจากความมั่งมีของพระองค์คือ การที่พระองค์ทรงทำให้สิ่งถูกสร้างของพระองค์นั้นมั่งมี และให้พวกเขาร่ำรวยทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ดังเช่นที่พระองค์นั้นคือผู้ได้รับการสรรเสริญ ทั้งในตัวตนของพระองค์ และบรรดานามชื่อของพระองค์ เพราะทั้งหมดเป็นพระนามที่สวยงาม และรวมไปถึงบรรดา

คุณลักษณะของพระองค์ เนื่องจากสภาพของคุณลักษณะของพระองค์นั้นสูงส่ง และพระองค์นั้นคือผู้ได้รับการสรรเสริญในการกระทำต่าง ๆ ของพระองค์ เพราะการกระทำเหล่านั้น คือความดี และความกรุณา ความเที่ยงธรรม ความปรีชาญาณ และความเมตตา

และพระองค์นั้นคือผู้ที่ได้รับการสรรเสริญในบรรดาคำสั่งใช้และคำสั่งห้ามต่าง ๆ ของพระองค์ ดังนั้นพระองค์คือผู้ได้รับการสรรเสริญต่อสิ่งที่อยู่ ณ ที่พระองค์ และสิ่งที่มาจากพระองค์ เพราะฉะนั้นพระองค์คือผู้ได้รับการสรรเสริญในความมั่งมีของพระองค์ และผู้ทรงร่ำรวยต่อการได้รับการสรรเสริญ

คำเรียกร้องที่ 18

มนุษย์นั้นมีรากฐานมาจากที่เดียวกัน ส่วนความเหลื่อมล้ำระหว่างพวกเขานั้นขึ้นอยู่กับความยำเกรง

﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقۡنَـٰكُم مِّن ذَكَرٖ وَأُنثَىٰ وَجَعَلۡنَـٰكُمۡ شُعُوبٗا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓاْۚ إِنَّ أَكۡرَمَكُمۡ عِندَ ٱللَّهِ أَتۡقَىٰكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٞ ﴾

ความว่า **"โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย ! แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชายและเพศหญิง และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่า ๆ และตระกูลต่าง ๆ เพื่อจะได้ทำการรู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮนั้นคือผู้ที่มีความยำเกรงที่สุดในหมู่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน"**[1]

อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งได้ทรงบอกแก่มนุษย์ทุกคนว่า แท้จริงพระองค์นั้นได้สร้างมนุษย์ทั้งหมดนั้นมาจากรากฐานแบบเดียวกัน ชนิดเดียวกัน โดยที่ทุก ๆ คนนั้นเกิดมาจากเพศชายและเพศหญิง และพวกเขาทุกคนนั้นมีเชื้อสายมาจากอาดัมและเฮาวาอ์ ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขานั้นมีเพียงหนึ่งเดียว

(1) อัลกุรอาน บทที่ 49 โองการ 13

และพระองค์นั้นได้ทรงทำให้พวกเขาเป็นตระกูลและเผ่าน้อยใหญ่ ทั้งนี้เพื่อที่จะให้พวกเขาได้ทำความรู้จักกัน เพราะแท้จริงแล้วหากพวกเขาต่างคนต่างอยู่เป็นเอกเทศในเผ่าของตัวเอง ก็จะไม่ได้ทำความรู้จักกัน อันที่จะนำมาซึ่งการช่วยเหลือ การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน การสืบทอดมรดก และการดำรงไว้ซึ่งการให้สิทธิแด่วงศาคณาญาติ และการที่อัลลอฮ์ได้ทรงทำให้พวกเขาเป็นตระกูลและเผ่าต่าง ๆ นั้น ก็เพื่อที่จะให้พวกเขาได้รับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่ได้กล่าวมาข้างต้นและอื่น ๆ อีกมากมาย[2] อันจะเป็นการนำมาซึ่งการทำความรู้จักและการสืบทอดเชื้อสายวงศ์ตระกูล

หลังจากนั้นพระองค์ได้ทรงแจกแจงอธิบายว่า แท้จริงเผ่าหนึ่งเผ่าใด หรือประชาชาติหนึ่งประชาชาติใดในหมู่พวกเขา ไม่ได้มีเกียรติหรือความประเสริฐและเหลื่อมล้ำเหนือผู้อื่น ชาวอาหรับมิได้มีความประเสริฐไปกว่าผู้ที่ไม่ใช่ชาวอาหรับ หรือผู้ที่ไม่ใช่ชาวอาหรับเองก็มิได้มีความประเสริฐเหนือไปกว่าชาวอาหรับ คนผิวสีก็ไม่ได้มีความประเสริฐไปกว่าคนผิวขาว และคนผิวขาวเองก็ไม่ได้มีความประเสริฐเหนือไปกว่าคนผิวสี ประเทศหนึ่งประเทศใดก็มิได้มีความประเสริฐเหนือประเทศอื่น ๆ ทว่าแท้จริงแล้วผู้ที่มีเกียรติที่สุด ณ ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงมากที่สุดในหมู่พวกเขา คือผู้ที่มีความเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของพระองค์มากที่สุด และผู้ที่งดเว้นจากการฝ่าฝืนต่อพระองค์มากที่สุด หาใช่กลุ่มชนที่เป็นญาติใกล้ชิด หรือเชื้อสายที่สูงศักดิ์ที่สุดในหมู่พวกเขาไม่

และอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งนั้นเป็นผู้รู้ดียิ่งอย่างละเอียดถี่ถ้วน ทรงรู้ดีว่าใครที่ดำรงไว้ซึ่งการยำเกรงต่อพระองค์ทั้งเปิดเผยและซ่อนเร้น ดังนั้นท่านทั้งหลายจงทำให้การยำเกรงต่อพระองค์นั้นเป็นเสบียงให้แก่พวกท่าน ณ โลกหน้าเถิด อันเป็นที่กลับไปของพวกท่านทั้งหลาย

---

(2) เช่น การถ่ายทอดความรู้ วิทยาการต่างๆ ระหว่างพื้นที่ หรือสภาพภูมิศาสตร์ที่ต่างกัน

โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงการละเมิดของพวกเจ้านั้นมันเป็นอันตรายต่อตัวของพวกเจ้าเอง เป็นเพียงความเพลิดเพลินของชีวิตในโลกนี้เท่านั้น แล้วในที่สุดพวกเจ้าก็จะกลับไปหาเรา แล้วเราจะแจ้งข่าว ให้พวกเจ้าทราบ **ถึงสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้**

คัมภีร์อัลกุรอาน บทที่ 10 โองการ 23

نداءات رب الناس لكافة الناس

คำเรียกร้อง

ของพระเจ้าต่อมนุษย์ทั้งปวง

ศาสตราจารย์ ดร.อาศิม บินอับดุลลอฮ์ อัลกึ่อรยูตีย์

